
Sportos élet, egészség!

„Csak azért, mert fogyatékos, kap egy érmet”

A tévhitek ellen harcolnak a parasportolók

Farkaš Henrietta és fellevezetője, Natália Šubrtová négy aranyat és egy ezüstöt nyert alpesi sízésben a pjongcsangi paralimpián. A nem mindennapi siker az „Év sportolója” cím elnyerésében is megmutatkozott – a szavazás történetében először paralimpikon is szerepelt az első tízben.

(Bőd Titanilla)

Henrietta és Natália 10. helyen zárt az újságírók voksolásán, s egyben az év paralimpikonjainak is választották őket. „Boldogok vagyunk, hogy beke-
rültünk a legjobb tíz szlovákiai sportoló közé, és hogy végre a parasportolók teljesítményét is elismerik csúcsteljesítményként. Nagyra értékeljük ezt az elismerést” – jelentette ki a pozsonyi gálán a rozsnyói születésű Farkaš Henrietta.

Halmozza az érmeiket

A látássérült síző Szlovákia legeredményesebb paralimpikonja, Vancouverben három aranyat és egy ezüstöt, Szocsiban két aranyat és egy bronzot szerzett, vagyis mérlege kilenc arany, két ezüst és egy bronz.

A 32 éves sportoló a gála előtt azt mondta, alig várja, hogy találkozzon a többi sportág képviselőivel, elbeszélgessen, közös fotót készítsen velük.

Jóval bőbeszédűbb társa azonban kijelentette, ő leginkább azt várja, hogy Martina Lubyová oktatásügyi miniszter asszonnyal találkozzon. „Hiszen tudják, tőle jön a pénz!” – jegyezte meg nevetve Šubrtová.

A parasport támogatása kulcskérdés a versenyzők számára. Szlovákiában a 2012-es londoni játékok óta az olimpián és a paralimpián elért eredményekért egyforma jutalom jár, de a parasportolók úgy érzik, sokan rossz szemmel néznek rájuk emiatt.

Mítoszok és tévhitek

„Szeretném hangsúlyozni, hogy a parasportolók nem az egészséges sportolóktól veszik el a pénzt” – mondta az Év sportolója-gála színpadán a sízők edzője, Dušan Šaradín is, akit a versenyzők a megszabott forgatókönyvet felrúgva hívtak ki a pódiumra.

Šubrtová az interjúk során bővebben is kifejtette: „Sok mítosz és tévhit él a parasportolókkal kapcsolatban nemcsak a szurkolók, hanem a szakemberek fejében is. Az egyik ilyen, hogy az épek és a parasportolók egymás ellen-
ségei, és egymástól akarják elszedni a támogatást. Ez nem így van.

Mindannyian ugyanannak a rendszernek a részei vagyunk, mindannyiunknak helye van benne, ezért kell összefognunk. Ha nem is a közeljövőben, de remélem, középtávon megvalósulhat az az álom, hogy a fogyatékosok sportját integráljuk az épek sportjába. Nyugaton is ez a trend.”

Nem csak csúszkálás

A 29 éves fellevezető szerint nem épek és fogyatékosok sportjára, hanem élsportra és rekreációs sporttevékenységre kellene osztani a sportot. „Én és Heňa nem azért sportolunk, hogy valahogyan elüssük az időt, hanem tényleg a legmagasabb szinten űzzük ezt a sportágat. Rengeteg időt, energiát és pénzt ölünk bele – magyarázta Šubrtová. – Hogy teljesen őszinte legyek: ez már réges-rég nem arról szól, hogy valaki odaáll a hegy tetejére, lecsúszik, és csak azért, mert fogyatékos, mindenki tapsol neki, és kap egy érmet. Ezt a szintet a parasport már rég meghaladta. Szívesen meghívnám a bírálóinkat egy edzésünkre vagy versenyünkre, mert talán átértékelnék az álláspontjukat.”

Lebontani a határokat

Farkaš Henrietta is csak helyeselni tudott: „A paralimpikonok is mindent beleadnak a felkészülésbe, éppen úgy, mint az ép sportolók. Ezért is örülünk, hogy az év legjobb sportolói közé kerültünk. Ez az első lépés a határok lebontására, reméljük, a jövőben ebből hagyomány lesz, hogy a parasportolók teljesítményét is értékelni fogja a sajtó és a nagyközönség is.”

Egy mozgássérült vagy egyéb fogyatékkal élő fiatal sok esetben hiába szeretne sportolni, igencsak korlátozottak a lehetőségei. Heni és Natália sikerei is hozzájárulnak azonban ahhoz, hogy a parasport egyre szélesebb körben ismert az országban, és követőiknek talán éppen ezért már valamivel könnyebb dolguk lesz. „Azt gondolom, a 2018-as év jelentette a legnagyobb áttörést. A négy pjongcsangi arany és egy ezüst, valamint az, hogy a játékok leg-sikeresebb sportolói lettünk, ráirányította a figyelmet Szlovákiában is a parasportra. Sok pozitív visszhangot kaptunk, amit nagyon sokra értékelünk” – vélekedett Šubrtová, aki nem tagadta, korábban sokszor frusztrált volt, mert úgy érezte, senkit nem érdekel a teljesítményük. „A kompetenseknek is vannak mindenféle elképzeléseik, de nem kérdezik meg a sportolókat, hogy mire is kellene költeni a pénzt – tette hozzá Šubrtová. – A szlovák sportban nincs sok pénz, de nem is kevés az, amivel gazdálkodhatnak. Talán csak konzultálni kellene a sportolókkal...”

A fellevezető is ember

Šubrtová életét a legjobban az nehezíti meg, hogy ő maga fellevezetőként nem számít sportolónak, csak, amint egyszer valaki mondta neki, „szociális

inkluzív tevékenységet” végez, és csak a parasportolóknak járó támogatás 20%-át kapja.

„Hiába próbáljuk mindenhol felhívni rá a figyelmet, a fellevezetőt nem számolják egy tényleges plusz embernek, akinek ugyanúgy szüksége van felszerelésre, akinek ugyanúgy ennie kell valamit és aludnia kell valahol az edzőtáborokban – mutatott rá Farkaš Henrietta. – Ő is ugyanazt a sportteljesítményt hajtja végre, mint a versenyző, ugyanúgy ennek szenteli az egész életét.”

Šubrtová hozzátette: „Nem arról van szó, hogy azt akarnánk mondani: mi fogyatékosok vagyunk, adjatok nekünk több pénzt! Csak arról, hogy legyen egy átlátható rendszer, amit mindenki fairnek érez.”

Új Szó 2019. január 7.

Első a család

Elment Jakab Erzsi néni

2019. január 19-én távozott az élők sorából Jakab Miklósné, született Rácz Erzsébet, az az asszony, aki egész életét férjével együtt a vakok és siketek lelki gondozására és megsegítésére tette fel. Lapunk 2018. decemberi számában (2. Braille-füzet) hosszabb cikk jelent meg munkásságukról.

Erzsi nénit február 14.-én délben kísértük utolsó útjára a Kerepesi temetőben.

Némethné Berta Edina

N. Berta Edina: Angyal – feketében

Jelek varázsával fordítod a Szónokot
Angyallá érve fekete ruhádban.

Kezeiddel a szót szelíd ívekbe horgo-
lod,

Arcod, szemed ragyog a láthatatlan
földöntúli lángban –

Boldog, aki ismerheti Jóságodat!

Küldött vagy, örök Fény és Hang,
szívhitet hordozva!

Lélek vezet Téged, Te égiek földi
képe,

Óriás lettél az Óriás útjára lépve –
Segítő-sajgó Feketeruhás! Add áldá-
sodat!

Mindenné válva, emberből angyallá
oldódva

Isten követeként jársz szűnhetetlen
fekete ruhádban.

Tahi, 2012. szeptember 20.

Jakab Miklós református lelkész
emléktábla-avatóján